

ПРОМЕНИ МЕ, О, ГОСПОДИ

Дейвид Уилкерсън
6 Декември, 1999

Напоследък доста се обезкуражих по отношение на това, което ние, християните, наричаме съветване. Точно сега има повече обучени християнски съветници, отколкото в цялата църковна история. И има издадени множество книги и справочници за умения във взаимоотношенията, предлагащи духовни съвети по всеки въпрос, от женитба до фитнес и отглеждане на деца. И въпреки това, трагичното е, че днес в църквата има повече измъчени индивиди, бракове и семейства от когато и да е било. Тормозът в християнските домове днес е неописуем и, възлюбени, това не трябва да е така.

Нека да кажа направо, аз не съм против християнското съветване. Много хора откликват на съветването, което получават, и това изцелява техния живот, брак и дом. Наистина, съветването е станало едно от основните служения в църквата на Исус Христос. Почти всяко голямо събрание в Америка има поне един съветник на щатно служение. Тук, в Таймс Скуеър Чърч, ние ползваме няколко съветника.

Но аз виждам все повече и повече измъчени християни, които въобще не откликват на съветването, което получават. На тях им е служено със седмици, дори месеци, без никакви резултати. Пастирът или съветникът може да ги преведе стъпка по стъпка през Писанията, показвайки им ясната истина на Божието слово. Той може да им каже: „Ето какво казва Бог за твоя проблем. Той казва, че трябва да направиш това ...” Той ги изправя пред действителността, че ако не изоставят техния грях, те ще си навлекат Божието осъждение.

И въпреки това, всеки един от тези съвети остава безполезен. Защо? Има духовна пелена върху очите на тези хора. Те са ужасно слепи към собствената си вина и нужда от промяна. В много християнски семейства членовете са се „хванали” взаимно за гушите в горчива борба. Някои дори се съдят, завеждайки дело срещу роднините си. Майки се отчуждават от дъщери, бащи не говорят на синовете си.

Всички те претендират, че обичат Исус, но въпреки това те продължават да упорстват в гнева, горчивината, грозотата. Всичко е един хаос. От както съм пастир, аз съм се озовавал в центъра на много семейни битки. И мога да свидетелствам, че малко от тези „войни“ са били разрешавани без свръхестествена намеса. Защо? Всеки иска другия да се промени. Едната страна ми казва: „Защо той е толкова инат? Това е ужасно. Той трябва да се промени.“ След това чувам нещо подобно от другата страна: „Как може тя да е толкова коравосърдечна? Тя знае, че аз се старая максимално. Това ли трябва да получавам за това, че съм мил към нея?“ Винаги вината е у другия, другият е този, който трябва да се промени. Ето защо аз вярвам, че никакво съветване няма да има резултат, докато Божиите хора не разрешат едно нещо. Ние всички трябва да направим това нашата искрена, ежедневна молитва: „О, Боже, промени ме.“ Ние прекарваме далеч повече време, молейки се: „Боже, промени моите обстоятелства... промени моите колеги... промени положението в моето семейство, промени условията ми на живот...“ Но ние рядко се молим с тази най важна молитва: „Промени ме, Господи. Истинската беда не е в моя брачен партньор, брат, сестра, приятел. Аз съм този, който се нуждае от молитва.“

Бог нарежда стъпките и живота на всички Негови деца. Той не допуска да ни се случи нещо просто ей така. И това означава, че Той е допуснал нашата криза. Какво се опитва да ти каже Той чрез нея? Той казва, че ти имаш нужда от промяна. Харесва ли ни или не, ние всички сме в процес на промяна по един или друг начин. В духовната сфера няма такова нещо като просто съществуване, ние непрестанно сме променяни, или към добро, или към лошо. Ние или ставаме повече като нашия Господ, или повече като света или израстваме в Христа, или отстъпваме. И така, ти ставаш ли по-благ по дух, като Исус? Гледаш ли трезво в огледалото всеки ден, молейки се: „Господи, аз искам да съм съобразен с Твоя образ във всяка област на моя живот.“? Или огорчение е пуснало корени, преминаващо в бунтовничество и закоравяване на сърцето? Научил ли си се да слагаш преграда пред изобличителното слово на Бог и гласа на Неговия Дух? Бълваш ли сега неща, каквито преди не си и мислил, че един християнин е способен да изговори? Закоравяваш ли непоправимо?

Ако това описва теб, нека ти кажа съвсем ясно: Ти никога няма да получиш освобождение, докато не се промениш. Твоят живот само ще става по объркан и положението ти ще се влошава. Престани да доказваш, че си прав, да сочиш с пръст, да оправдаваш себе си. Бог няма да те срещне докато не се събудиш и признаеш: „Нищо няма да се промени за мен, докато аз не съм променен.“ Извикай искрено към Господа в молитва: „Промени ме, О, Боже. Дълбай дълбоко в мен, покажи ми къде съм се провалил и отклонил. Разобличи моята гордост, гняв, твърдоглавие и грях. Помогни ми да изоставя всичко това.“

През колко още експерти, съветници, самотни нощи и безплодни усилия трябва да преминеш, преди да се събудиш за истината? Ако ще преживяваш някакво изцеление или възстановяване, ти трябва да поемеш отговорността. Твоето чудо зависи от това, дали си променен. Ако ти желаеш да бъдеш променен, Божието слово ясно посочва две стъпки, които трябва да предприемеш. Вслушай се в това слово, и ти ще преживееш трайна промяна:

1. Върху очите ти има покривало, което те заслепява и то трябва да бъде премахнато

Павел описва една промяна, която трябва да стане, преди да е възможна всякаква друга промяна: „И тъй, като имаме такава надежда, говорим с голяма отговорност, и не сме като Моисея, който туряше покривало на лицето си, за да не могат израилтяните да гледат изчезването на това, което преминаваше. Но техните умове бяха заслепени; защото и до днес, когато почитат Стария завет, същото покривало остава, като не им е открито, че тоя завет преминава в Христа. А и до днес, при прочитането на Моисея, покривало лежи на сърцето им, но когато Израил се обърне към Господа, покривалото ще се снее. А Господ е Духът; и гдето е Господният Дух, там е свобода, А ние всички, с открито лице, като в огледало, гледайки Господната слава, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, както от Духа Господен“ (2 Коринтяни 3:12-18).

В този пасаж Павел говори най-вече за заслепяването на Юдеите по отношение на Исус като Месията. При все това, той поставя също един принцип, който важи за всички хора, юдеи или езичници. Той говори за слепота към Библейските истини. Вижте стих 14: „Но техните умове бяха заслепени; защото и до днес, когато почитат Стария завет, същото покривало остава, като не им е открито, че тоя завет преминава в Христа.”

Моля, разберете, че хората, до които Павел писа бяха искрени. Те вярно изучаваха книгите на Моисей, закона и пророците, Псалмите на Давид. Те почитаха Божието Слово, поучаваха го и свободно го цитираха. Но въпреки това, върху очите им имаше покривало. Ние си мислим за духовното покривало върху очите на юдеи, мюсюлмани и други, заслепяващо ги за истината относно Исус. Но има също и покривало, заслепяващо очите на много вярващи. Те четат ясните Божии предупреждения в Писанието, те ги чуват да бъдат проповядвани със сила - и въпреки това, те все още не са докоснати. Всъщност, те продължават да вършат същите неща, които чуват Божието Слово да отрича. Размислете върху следните примери: Сам Исус казва: „ ... Ако вие простите на хората съгрешенията им, то и небесният ви Отец ще прости на вас. Но ако вие не простите на хората съгрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите съгрешения” (Матей 6:14-15).

Колко по-ясен от това може да е Бог по въпроса за простителността? И въпреки това, много християни просто не желаят да изоставят своите горчиви, отмъстителни мисли. Те твърдят, "О, аз съм простил на този човек" - но техните думи не отразяват това, което е в сърцето им. И Господ знае най-добре. Вероятно такъв християнин е бил малтретиран или зложелателно използван от някого - неговия шеф, брачен партньор, колега, приятел. Сега той мисли, че е оправдан когато продължава да упорства в своя гняв и непростителност. Но Писанието казва, че ако той позволи в сърцето му да влезе дори и капка непростителност, неговите грехове ще започнат да се трупат срещу него. Помислете за ужасната опасност, в която се намира този християнин. Ден след ден греховете му се натрупват. Неговите молитви не са чути. Той е напълно сам - винаги в опасност, с душа, отворена за демонични сили. И когато застане пред Бог в Деня на

съда, всеки един от греховете му ще се надигне и ще го обвини. Нито едно прегрешение няма да бъде простено, защото той не е простил на другите. Той ще чуе Господ да казва: „Аз те предупреждавах, виквах те, говорих ти възможно най-ясно, но ти не желаеше да слушаш. Вместо това, ти упорстваше в своята непростителност. И сега, Аз няма да ти простя.” Това е крайният резултат от духовното заслепяване. „Защото, казва Господ, Израилевият Бог: Аз мразя напускане (развод) ...” (Малахия 2:16). Писанието много ясно посочва, че Бог мрази развода. При все това, много християни казват на техния пастир или приятели: „Аз съм се молил относно развода с моя брачен партньор, и Бог ми е казал, че това е о’кей.” Не! Бог отговаря на тази лъжа директно в следващия стих: „Дотегнахте Господу с думите си; Но пак казвате: С какво Му дотегнахме? С това, дето думате: Всеки, който върши зло, Добър е пред Господа, и Той благоволява в тях; или, Къде е Бог на правосъдието?” (стих 17).

Господ казва с други думи: „Ти отиваш на църква, хвалиш Ме и ‘обличаш’ християнска усмивка. Но ти постъпваш коварно със своя брачен партньор и ти боравиш измамно с Моето Слово. Аз ти казах, че мразя развода, и въпреки това ти го правиш. Ти дори го наричаш добро нещо, казвайки, че Аз го одобрявам. Но ти си сляп. Ти отказваш да повярваш, че Аз ще съдя твоето непокорство.” Днес процентът на разводите сред християните е толкова висок, колкото и сред невярващите. Кажете ми - нима Божието Слово е шега? Могат ли Неговите предупреждения да се пренебрегват сякаш са някакви обикновени предложения, а не заповеди. Не, никога. Върху очите на църквата има покривало. И Бог ни предупреждава: „Всичкото съветване на света няма да ви ползва, ако не се покорявате на Моите заповеди. Моето Слово трябва да стане най-важното ръководство в живота ви.”

(Целта на това не е да порицае онези, които вече са разведени. Разводът е неизбежен в известни ситуации, като физическо насилие, прелюбодейство или напускане от страна на невярващ съпруг или съпруга.) „Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за тия, които ви гонят” (Матей 5:44). „Мек отговор отклонява от ярост” (Притчи 15:1). „Гневете се, но без да съгрешавате; слънцето да не залезе в разгневяването ви” (Ефесяни 4:26).

Хиляда съветника могат да ви кажат, че имате право да сте разгневени, да чувствате негодувание, да отказвате да простите. Но в края на краищата, техните думи просто не важат. Божията Дума е последната. И ако вие нямате страх от нея, ако не сте готови да се покорите на Неговите заповеди по всички въпроси, вие нямате никаква надежда за освобождение. Библията говори високо и ясно на всички, които желаят да се покорят на Господа: „Вие не можете да бъдете променени ако умишлено оставате слепи за Божието Слово.”

2. Покривалото може да бъде снето само чрез "обръщане" към Господа.

Павел казва, че преди да може нашето заслепяване да бъде премахнато, ние трябва да се обърнем към Господа. „Но когато Израел се обърне към Господа, покривалото ще се снесе” (2 Коринтяни 3:16). Гръцката дума за „обръщане” тук означава „да променя курса обратно”. Накратко, Павел казва: „Ти трябва да признаеш, че курса който държиш те е довел до празнота, крушение, отчаяние.”

Ако животът ти е някаква бъркотия - ако има нещо ужасно нередно и нещата се влошат - знай, че ще трябва да промениш курса. Ти може да си мислиш, "Съпругът ми е този, който е в лошо положение. Аз чакам той да се промени." Или, "Моята съпруга върви към падение, ако не се промени." Или, "Моят шеф напълно греши. Нещо в него трябва да се промени."

Ние толкова ясно виждаме грешките и провалите на другите. Но сме слепи към собствена ни нужда от промяна. Ние се нуждаем от действителен прелом - да признаем на Бог, "Това съм аз, Господи. Аз съм този, който се нуждае от промяна. Моля те, Татко, покажи ми къде съм сгрешил." Как можем да променим курса? Как можем да се обърнем към Господа и премахнем покривалото? Ето предписанието за промяна, което ни дава Павел:

1. Промяната е работа изключително на Святия Дух. "Как не ще бъде служението на Духа с по-голяма слава?" (2 Коринтяни 3:8). Ние просто не можем да променим себе си. Само Божият Дух може да ни направи съобразни със славния образ на Христос. Всички сме чули да се казва: „Когато човек се обръща към Господ, Бог вдига покривалото на очите му.“ Това е единствено работа на Святия Дух.

Ние също четем: „А Господ е Духът; и гдето е Господния Дух, там е свобода“ (стих 17). Думата „свобода“ тук означава „вече не роб; освободен от задължение, свободен, с премахнати окови.“ Това описва свободата, която получаваме когато очите ни бъдат отворени. Изведнъж, ние виждаме нещата в нова светлина. Само Святия Дух може да разчупи начина, по който цял живот сме виждали нещата, да ни обърне и насочи в правилния курс.

На кратко, обръщането, за което Павел говори тук означава пълно доверие в Божия Дух. То също означава обръщане от всяко небиблейско съветване, от всичките ви собствени идеи и планове и призоваване единствено на Святия Дух да ви води и направлява.

Павел преживя този вид обръщане. В Деяния 9, когато все още беше известен като Савел, той беше на погрешен курс. Вижте покривалото, което беше върху очите му, той яздеше към Дамаск за да преследва местните християни. Всъщност, Савел вярваше, че прави услуга на Бога като арестуваше вярващите и ги хвърляше в затвора. Но Господ се изпречи пред този човек и предизвика криза в живота му. Когато Исус срещна Савел на пътя за Дамаск, Той го порази със светлина, която бе толкова силна, че буквално го ослепи. Савел трябваше да бъде отведен сляп до една къща в Дамаск, където престоя докато благочестивия Анания дойде. Анания му каза: „... Брате Савле, Господ ме изпрати, същият Исус, Който се яви на пътя, по който ти идеше, за да прогледаш и да се изпълниш със Святия Дух. И начаса паднаха от очите му като люспи, и той прогледа ...“ (Деяния 9:17-18). Савел предаде своето минало, бъдеще, всичко на Святия Дух - и веднага покривалото беше премахнато от очите му.

2. Промяната също изисква това, което Павел нарича открито лице. Той пише: „А ние всички, с открито лице, като в огледало, гледайки Господната слава, ...“ (2 Коринтяни 3:18). Думата - корен на „открито

лице” тук има удивително значение. Тя означава да бъдеш напълно отдаден да позволиш на Бог да изяви всяко скрито нещо в сърцето ти, с цел да бъдеш освободен от всичко това. Този вид открито лице вика: „Изпитай ме, Боже - виж дали има в мене оскърбителен път. Покажи ми къде аз живея в противоречие с Твоето Слово. Аз искам да бъда освободен от всичко, което не е от Теб. Да бъде премахната всичката ми гордост, амбиции, егоистичния ми начин на мислене, моето доказване. Аз знам, че не мога да измисля изход от моята ситуация. Свети Душе, аз имам нужда от твоята сила и мъдрост. Аз изоставям всяка надежда за разрешаването на нещата по моя начин.” За много вярващи, това е нещо много трудно. Те са оцелели през целия си християнски живот, осланяйки се на тяхната съобразителност и мъдрост. И сега - да трябва да признаят, че са объркали нещата и че трябва да предадат контрола е нещо твърде трудно.

Господ трябваше да ме съблече от моята гордост в тази област преди години. Сега, благодарение на Господа, аз свободно признавам когато забъркам някоя каша. Моята постоянна молитва е: „Боже, аз правя такива глупави неща. Правя такива ужасни грешки, въвличам себе си в ужасни бъркотии. Моля те, Господи - оправи ги вместо мен. Аз не мога да го направя. Само Ти можеш.” Нека да бъдем благодарни, че Бог се радва да оправя нашите бъркотии когато ние търсим да вършим волята Му. Стъклото (от англ.), за което Павел говори в този пасаж означава огледало. И, възлюбени, нашето огледало е Божието Слово. Единствено То точно отразява нашето състояние. Павел ни казва: „Отиди при огледалото на Божиата истина и погледни живота си. Кажу на Господ, че ти си на погрешен курс и искаш да бъдеш променен. Помоли се Неговия Дух да те смири и да ти открие Словото Си. Остави съвета на другите, твоите собствени идеи, планове и хитрини. Вместо това, обърни се към Светия Дух с пълно доверие. Вярвай на това, което Той Ти казва.” Ако ти се осланяш единствено на Светия Дух, отвърщайки се от всякаква друга помощ, Той ще снее пелената от очите ти. Той ще изпрати в живота ти и помощници, водени от Светия Дух - и от този момент ти ще започнеш да се променяш.

3. Павел заключава, че ни сме променяни по подобие на Христа малко по малко. Този процес не става просто за една нощ. Той се извършва бавно... стъпка по стъпка ... когато ние Го търсим и се покоряваме на Неговото Слово: „Ние ... се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, както от Духа Господен” (2 Коринтяни 3:18). Ти може да не го чувстваш, но ти се променяш всеки път когато отвориш Писанията и четеш Неговото Слово с открито сърце, всеки път, когато застанеш на колене и отделиш качествено време за Него, всеки път, когато призовеш Святия Дух да те води и учи. Може да си мислиш, че нямаш никакъв напредък - но ти го имаш.

Павел отбелязва три чудесни доказателства за промени, извършвани в нас от Святия Дух

Духът търси да извърши тези три чудесни промени в нас:

1. Първата промяна е растящо знание за това, че Бог ще бъде милостив към нас в продължение на цялото наше изпитание. „За това, като имаме това служение, както и придобихме милост, не се обезсърчаваме” (2 Коринтяни 4:1) Ето го милостивото служение, което сме получили от Святия Дух: Той отваря нашите очи за благите милости на Христос към нас. Той вгражда в нас една вътрешна увереност, че Господ е на наша страна, че Той е зад нас. И Той ни показва колко посветен е Бог да ни пази от падане - колко състрадателен е за всичко, което претърпяваме, как състрадава с нас в нашите немощи. Точно сега може би се чувстваш оскърбен и необичан. Дяволът те е накарал да повярваш, че Бог те е оставил сам да си блъскаш главата - че ти заслужаваш да страдаш, че за теб всичко е свършено, че няма никаква надежда. Възлюбени, това са лъжи от ада. Бог иска повече от всичко друго да те избави от твоята изкривена представа за Него. Той те обича нежно - и Той вече е определил време, когато ще те дари с всички Свои милости. Давид плака горчиво, когато беше съкрушен от своето положение: „Поразено е сърцето ми и изсъхнало като трева; защото забравям да ям хляба си. ... лишен от сън станал съм като врабче, усамотено на

къщния покрив. Всеки ден ме укоряват неприятелите ми ... Смесих питието си със сълзи ... Дните ми са като уклонила се сянка по слънчев часовник ..." (Псалм 102:4, 7-9, 11).

Той стенеше: „Аз съм в ужасно състояние, физически, умствено и духовно.“ Но това беше същото време, което Бог беше определил да избави Давид. И Господ се намеси бързо с милост, помощ и утеха. Давид свидетелства: „Ти ще станеш и ще се смилиш за Сион; защото е време да му покажеш милост. Да! Определеното време дойде“ (Псалм 102:13). Божието определено време за избавлението на Давид беше в най-тежкия му час, когато той си мислеше: „Аз съм нищо.“ По същият начин днес, Бог е определил време да изпрати и излее Своята милост върху нас и това време обикновено настъпва в най-тежкия ни час на изпитание. Това е времето, когато ние повече не се борим да вършим нещата със собствени усилия. Вместо това, ние признаваме: „Господи, не мога да го направя - всичко е бъркотия. Предавам всичко изцяло на Тебе.“

2. Втората промяна, която става е, че ние вече не сме обземани от мисли да се предаваме, „... както и придобихме милост, не се обезсърчаваме“ (2 Коринтяни 4:1). Бог иска ние да свалим очите си от нашите обстоятелства и да престанем да се фокусираме върху това, колко лоши са нещата около нас. Истината е, че краят на нашето тежко положение може да не дойде скоро. Всъщност, то може дори да се влоши. И Той знае, че ако ние се фокусираме върху това да променим нашата ситуация, ние само ще изпаднем още по-дълбоко в потиснатост и депресия. Ние ще се изтощим и обезсърчим, изгубвайки надежда. Но когато Господ ни разкрива Своята милост, нашите периоди на слабост и обезсърчение започват да изчезват. Скоро ние имаме растящата увереност, че Бог работи в нас. И нищо не е по-удовлетворяващо за вътрешния ни човек от знанието, че „Божията ръка е върху мен. Аз още не съм достигнал целта, но знам, че се движа в правилната посока. Аз се приближавам към Господа.“ Ден след ден, вие ще ставате по-силни във вяра. Той ще положи Своят мир и покой във вас. И вие ще бъдете издигнати толкова далеч над обстоятелствата си, че нищо няма да е в състояние отново да ви повлече надолу към безнадеждност.

3. Третата промяна, която трябва да стане в нас е пълно отричане от всички скрити дела и нечестност. „Но се отрекохме от тайни и срамни дела, и не постъпваме лукаво, нито изопачаваме Божието слово, но като изявяваме истината, препоръчваме себе си на съвестта на всеки човек пред Бога” (2 Коринтяни 4:2). Това означава, че ние повече не търсим в писанието пасажи, опитвайки се да оправдаем своя грях. Ние не търсим извинения, за да грешим.

Бог иска нашия живот да е една отворена книга. За това, Той жадува да ни освободи от всеки скрит грях - всяко нечестие и срамно дело, потайност, заблуда, лъжа, измама. Ето защо Святият Дух претърсва всяко нещо в нас, което не е от Христос. И ако наистина искаме да се променим, ние ще отворим себе си за Неговото действие.

Забравете всяко съветване, търсене на помощ у себе си или възстановяване на взаимоотношения, докато не преживеете Божиата промяна във всяка една от тези области. Оставете всичко останало на заден план, докато не сте готови да се отречете от всеки таен грях.

Когато сте се подчинили на Божието Слово и променящата сила на Неговия Дух, вие няма нужда да убеждавате другите, че сте се променили. Като ходите в Неговата истина, Святия Дух ще ви препоръчва на съвестта на всеки един около вас. „... като изявяваме истината, препоръчваме себе си на съвестта на всеки човек пред Бога.” Гръцката дума за „препоръчване” тук означава „Божие одобрение”. Павел казва: „Няма да има нужда да впечатлявате никой, че сте променени. Бог ще въздейства върху тяхната съвест, казвайки им вътрешно, ‘Този човек има Моето благословение и одобрение’.”

Никакъв аргумент не може да опровергае вътрешното свидетелство, което Божият Дух е положил във вас. Всъщност, вашата промяна или ще привлича другите, или ще се превърне в тяхно изобличение. Излъчването на Христос от вас ще поразява самата им съвест. И тогава ще откриете силата да влияете на другите - чрез промените, които се извършват във вас. Ще откриете взаимоотношения да се възстановяват. И ще възвърнете духовния си авторитет у дома.

Вие повече няма да чакате на промените, които трябва да станат в другите. Вместо това, вие ще бъдете толкова насърчени от промените, които Бог изработва във вас, че ще осъзнаете: „Господи, аз знам, че всичко е в Твоите ръце. Аз предоставям себе си на Твоята воля. Просто върши в мен онова, което трябва да бъде извършено.”

Сега е времето напълно да предадеш всички си ситуации и проблеми в Неговите ръце. Забрави опитите си да се избавиш от своята криза. Вместо това, фокусирай се върху Бог, Който да те промени и направи победител. Стой върху Неговата Слово.

Призовавай усърдно името Му. Довери се на Святия Дух.

И направи това постоянен вик на своето сърце: „Промени ме, О, Боже!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

Този материал е предназначен единствено за лична употреба и не се позволява публикуването му в други web страници. Lorain County Free-Net Chapel притежава изключителните права от World Challenge, Inc. да публикува тези послания в своята web страница. Можете свободно да зареждате, копирате, печатате и размножавате тези послания, но без да ги публикувате на друго място в Интернет. Можете обаче да включвате връзки към това място, които да водят до тези послания.